

Stedelijk
Museum

BUREAU

AMSTERDAM

NO 93

ROZENSTRAAT 59 / 1016 NN AMSTERDAM

TEL 31(0)20 4220471 / FAX 31(0)20 6261730

WWW.SMBA.NL / MAIL@SMBA.NL

WE ALL LAUGHED AT CHRISTOPHER COLUMBUS

Roderick Buchanan, Jeremiah Day, Runo Lagomarsino,
Ola Pehrson, Amalia Pica, Florian Wüst

22 juli - 3 september 2006

WE ALL LAUGHED AT CHRISTOPHER COLUMBUS

Er is een klein maar duidelijk onderscheid tussen een *artistieke reconstructie* van een historische gebeurtenis, die sociale opvattingen over dit onderwerp in twijfel trekt of heroverweegt, en een *artistieke interpretatie* van een historisch moment, die nieuwe lagen van persoonlijke betekenisgeving toevoegt. De eerste onderzoekt de waarheidsgetrouwheid van een historische representatie en de problematische dialectiek tussen het collectieve geheugen en de feitelijke bron. Dit duidt vaak op een persoonlijke tocht van een kunstenaar om een belangrijk moment uit de eigen geschiedenis te exploreren. Recentelijk brengen curatoren steeds vaker dit soort artistieke activiteiten onder de aandacht, uiteenlopend van *re-enactments* tot documentaire video's, om hierdoor de vroegere en huidige relevantie van historische momenten te onderzoeken.

Het verschil met de tweede benadering, de artistieke interpretatie van een historisch moment, is de relatie die de kunstenaar heeft tot die specifieke gebeurtenis, gebaseerd op ingenomenheid. Deze persoonlijke verhouding wordt gevoed door onderzoek en mateloze fascinatie, die vorm krijgt in een werk dat vanuit de subjectieve, individuele interpretatie tot stand komt.

Zo'n benadering kan een eenmalige zijn, een fascinatie met een bepaald moment in de tijd dat de kunstenaars niet aan zich voorbij willen laten gaan. Wanneer elk detail en elk facet door hen grondig is bestudeerd, wordt er een werk vervaardigd dat met verschillende betekenislagen is verwijderd van de bron, zoals Ola Pehrson's persoonlijke versie van de documentaire *Hunt for the Unabomber*. Anderzijds kan de onderhavige

By 1876, the year of the Hayes-Tilden Agreement in which the year of the Washington memorial's completion "by this time carried Americans so far from their old republican identity essential agreement: the age of Washington was dead, inextinguishable." 2004 was the first time new work was made on the monument, which was closed on August 31, 2004 for at least two years to come.

the south essentially won the civil war, and the the ethic of enterprise and material success had that patriot and cynic alike seemed to be in

aanpak een terugkerende strategie zijn, waarbij de kunstenaar een aantal gedeeltelijk gerelateerde incidenten in de geschiedenis selecteert als uitgangspunt voor artistiek onderzoek. Zo brengt Florian Wüst een aantal vooraanstaande historische gebeurtenissen naar voren die alle van invloed zijn geweest op de Amerikaanse en Duitse geschiedenis, zoals de Spiegel-Affäre uit 1962 met als hoofdpersoon de kernfysicus J. Robert Oppenheimer. In elk van zijn interpretaties hanteert Wüst een vergelijkbaar systeem met media als video of audio, muurtekeningen en installatie, dat zijn onderwerpen via de esthetiek van zijn eigen oeuvre met elkaar verbindt en dus in een nieuwe classificatie en op een nieuw moment in de tijd samenbrengt.

‘We All Laughed at Christopher Columbus’ verkent deze vrijere onderzoeken van het verleden. Samengesteld als een zo open mogelijke installatie vormt deze tentoonstelling een reis tussen de werken waarbij elke door een kunstenaar gekozen en verkende historische gebeurtenis individueel beschouwd kan worden, maar er tegelijkertijd ook een bepaalde conversatie tussen de werken ontstaat. Hoewel de onderwerpen onderling niet zijn gerelateerd of onderlinge historische verbanden hebben, tonen ze wel overeenkomsten in artistieke benaderingen en houdingen. Daarbij is de relevantie van elk van de historische evenementen al door het collectieve, internationale geheugen bepaald, maar zonder dit onderliggende gewicht te negeren slagen de kunstenaars er in om hun interpretaties te verschuiven naar een platform waar een kunstwerk autonoom in het hier en nu bestudeerd kan worden – meer dan hoe het verband houdt met het verleden waar het naar verwijst. Dit is het duidelijkst in de manier waarop de kunstenaars het fictieve element binnen de gebeurtenis omarmen, zonder gehinderd te worden door de plicht om historisch accuraat te zijn, en zodoende ruimte latend tot eigen interpretaties, hypothesen en historische associaties.

There is a fine, but clear difference between an artistic reconstruction of an historical event made in order to question, or reconsider social attitudes of interpretation; and an artistic interpretation of a past event created to explore newly applied layers of meaning that effect its reading today. The former considers the truthfulness of historical representation, the problematic dialectic between collective memory and factual source, and more often than not it is a personal quest instigated by artists in order to understand an important moment in their own relative history. It is also a topic that has of late been applied more and more often curatorially to explore a distinct artistic practice that focuses on the reconstruction of historical events to explore their past and current significance – from re-enactments to documentary videos. The difference in the angle of the latter approach, that of artistic interpretation of an historical event, is that the artists’ relationship with the referenced moment is based on a pure infatuation with a specific happening. This interest is nurtured through research and intrigue and results in a work that is an individual, artistic interpretation developed from a subjective point of view.

Such an approach can be a one off-affair, a fascination with a particular moment in time that the artist cannot let lie. When after having worked through every facet and detail of it for themselves they choose to produce a work of art that is then several layers removed from the original factual source – for example Ola Pehrson’s personal version of the documentary *Hunt for the Unabomber*. Alternatively, the approach described becomes a repetitive strategy, whereby the artist selects a series of partially related incidents in history as starting points for artistic examination – as in Florian

Wüst’s practice, through which he researches one seminal happening after another that have had some impact on American and German history. The list incorporates, amongst others, the matter of nuclear physicist J. Robert Oppenheimer and the so-called Spiegel-Affäre in 1962. In each of his final interpretations he uses a similar system of working that adopts video or audio, wall drawings and installation, so linking his selected subject matters via the aesthetic of his own oeuvre and thus in a new area of classification and at a new moment in time.

‘We All Laughed at Christopher Columbus’ explores these more buoyant investigations of the past. Composed as an installation that tries to remain as open in plan as possible, the exhibition forms a journey between the works, where each event explored by the artists can be viewed by the audience individually, while at the same time considered as part of a conversation. Although the subjects are not related, or consequentially linked in history in any acknowledged way, they do suggest points of allusion by way of similar artistic approaches and attitudes. Additionally the significance of each of the events is already determined in collective, internationally distributed history, but without disregarding this underlying significance the artists manage to shift their interpretations to a current platform that is about how the work of art is read autonomously in the here and now, more so than how it relates to the past it references. This is most evident in the way the selected artists embrace the fictive within incident, without being compromised by feelings of responsibility to accuracy, thus leaving space for the audience to interpret their own response to each work and construe hypothetical, historical associations.

Het statement 'We all laughed at Christopher Columbus', gebruikt en bewerkt door RUNO LAGOMARSINO, werd de kapstok voor de tentoonstelling. Door het persoonlijk voornaamwoord uit deze zin te veranderen van derde naar de eerste persoon, speelt Lagomarsino met de gesuggereerde verantwoordelijkheid van het citaat en flirt met het gegeven dat het toch al een fictief statement is geweest. Als incidentele verspreking verschijnt de tekst als een projectie op een klein billboard dat centraal in de ruimte staat met de andere werken in de tentoonstelling daaromheen gegroepeerd.

AMALIA PICA's film *To Everybody That Waves* toont een evenement dat georganiseerd is in de haven van Amsterdam, met mensen die vaarwel wuiven naar degenen die aan boord gaan van een oud zeilschip. Op eenzelfde wijze als Lagomarsino beschrijft Pica een gefingeerd collectief geheugen dat niet van een letterlijk historisch evenement afstamt, in dit geval de massale emigratie vanuit deze haven naar Amerika, maar van de vele fictieve nagalmen daarvan, gereproduceerd in film, media en onze verbeelding. Door haar voordeel te halen uit de aanwezigheid van het zeilschip en voorbijgangers te vragen te participeren, en door een ouderwetse 16mm camera te gebruiken, legt Pica zonder echte historische accuratesse laag op laag van verschillende fictionele associaties om een nieuwe persoonlijke interpretatie te produceren over hoe we een dergelijke scène vandaag de dag zouden verbeelden.

Reflecterend op de beperkingen van geschiedkundige beschrijvingen geeft JEREMIAH DAY's project over de renovatie van de monumenten in Washington DC een interessant precedent voor de heroverweging van wat gedenkplaatsen voor onze huidige samenleving betekenen. Centraal element in deze installatie van foto's, teksten en sculpturale elementen zijn de renovatiewerkzaamheden aan vooraanstaande gedenkplaatsen en monumenten in Washington DC in de zomer en herfst van 2004. Day suggereert dat dit proces van reconstructie geen toeval maar een symbolische reorganisatie is, parallel aan de verschuiving van het huidige politiek discours in de Verenigde Staten. Op elk van de foto's heeft Day handgeschreven notities aangebracht die zijn propagandistische claims suggereren en een gefragmenteerde vorm van verhaalvertelling bieden.

Ook de bewerkte versie van de documentaire *Hunt for the Unabomber* door OLA PEHRSON onderstreept de beperkingen van historische beschrijvingen via de specifieke formats van televisie en cinema. Het werk bestaat uit een serie stills van de originele documentaire die Pehrson heeft gemodelleerd in klei, afval, draad en polystyreen. Deze handvervaardigde re-creaties werden vervolgens bij elkaar geplaatst en gefilmd om zodoende een nieuwe documentaire te doen ontstaan, die echter net iets minder getrouw is aan de realiteit dan het origineel. Bepaalde verwijzingen komen naar voren alsof ze altijd nep zijn geweest. Een specifiek vliegtuig in het verhaal bijvoorbeeld wordt een willekeurig vliegtuig in de originele documentaire en opnieuw een ander vliegtuig in Pehrson's interpretatie. Een andere abstractie in de originele documentaire is het gebrek aan fysieke deelname van het karakter van Ted's broer, wiens aanwezigheid gesuggereerd wordt door een vakantiefoto die waarschijnlijk op een vakantie in Mexico genomen is. In Pehrson's reconstructie wordt door een remake van dit beeld de schijn van deelname door de broer een stap verder gebracht.

The statement 'We all laughed at Christopher Columbus', adopted and adapted by RUNO LAGOMARSINO became the linchpin for this exhibition. By changing the personal pronoun of the sentence from third to first person Lagomarsino plays with the assumed responsibility of the quote and flirts with the fact that it was always a fictional statement anyway. Like an accidental slip of the tongue the text appears as a projection on a tiny billboard that takes center stage while the other works in the exhibition revolve around it.

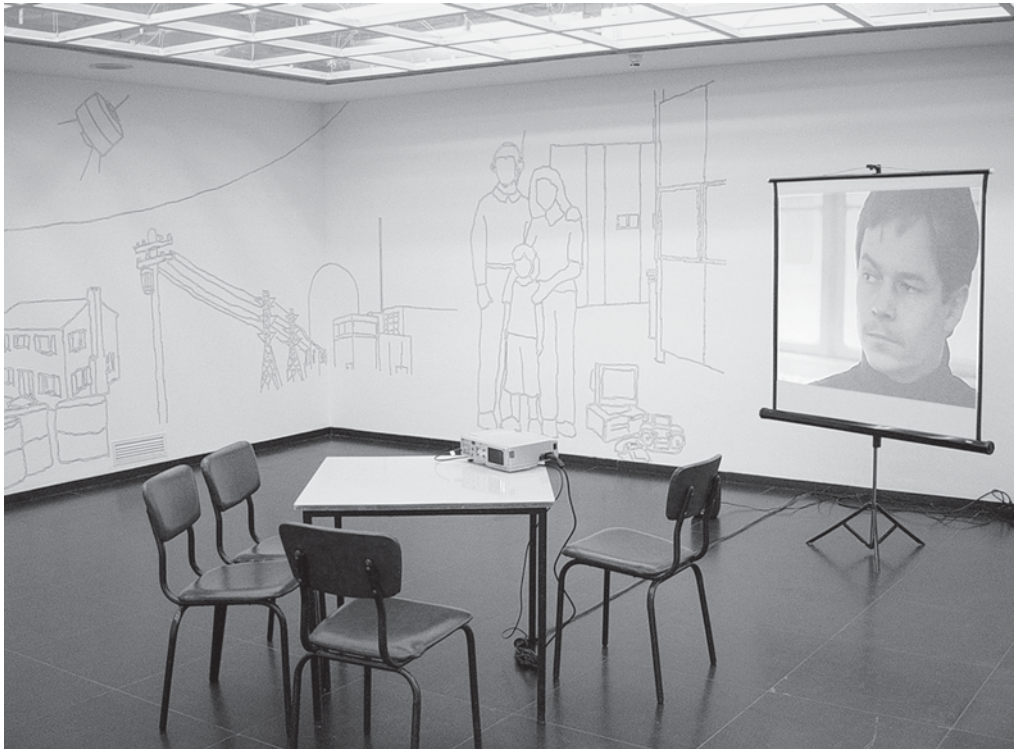
A visual stepping stone links AMALIA PICA's film *To Everybody That Waves*, which shows an event organized in the harbour of Amsterdam of people waving farewell to those boarding an old sailing ship. In a similar way to Lagomarsino, Pica describes a fake collective memory that stems not from the literal historical event – in this case mass migration from this harbour to the Americas – but from the many fictive responses reproduced by film, media and our imaginations. By taking advantage of the presence of an old ship, asking those in its vicinity to participate on the spot and using an old black and white film format, Pica layers together different fictional associations with no true accuracy to historical fact, to produce a personal interpretation of how we might imagine such a scene now.

Reflecting on the limitations of historical description JEREMIAH DAY's project on the reconstruction of monuments in Washington DC sets an interesting precedent for the reconsideration of what memorials mean in our current society. His installation of photographs, text and sculptural elements take as their reference the renovation of major memorials and monuments in Washington DC during the summer and autumn of 2004. He proposes that this process of reconstruction is no coincidence but a symbolic re-organisation, initiated to parallel the USA's shift in political discourse. On each of the photographs Day has

handwritten notes suggesting his claims of propaganda that offer a fragmented form of storytelling.

Similarly OLA PEHRSON's remake of the documentary *Hunt for the Unabomber* provokes the limitations of historical description via this particular television and cinema format. The work comprises a series of stills from the original film that Pehrson modelled in clay, junk, thread and polystyrene. These hand-made recreations were then put back together and filmed again to form a new documentary, just slightly less connected to reality than the original. Certain references are shown-up as having always been fake – i.e. a specific airplane in the story, becomes any airplane in the original documentary and again yet another airplane in Pehrson's interpretation. Another abstraction found in the original documentary is the lack of physical participation by character Ted's brother, where his inclusion is represented by a holiday photo possibly taken on vacation in Mexico. In Pehrson's reconstruction a remake of this image merely pushes the pretence of the brother's involvement one step further.

FLORIAN WÜST's installations deal with the ambivalent relationship between subject and state. This relationship is constantly changing under the productive pressures of renegotiation and reassessment. Nonetheless, and as also explored by Day, the defining power of the state tends to treat signs, images and language as malleable material even where they refer to concrete historical events and conditions. Under these conditions discourse is likely to turn into doctrine. The installation *Protecting freedom until there is no freedom left* (2004) uses J. Robert Oppenheimer as the historical lens through which past and present histories are artistically examined. By concentrating on the form of communication of the actors and the subjective approach of those involved Wüst lifts the discussion out of an abstract

De installaties van FLORIAN WÜST gaan over de ambivalente relatie tussen individu en staat. Deze relatie verandert constant onder druk van herschikking en herwaardering. Toch, zoals ook onderzocht door Day, neigt de definiërende kracht van de staat ernaar om tekens, beelden en taal als kneedbaar materiaal te beschouwen zelfs waar zij refereren aan concrete historische gebeurtenissen en condities. Blootgesteld aan deze condities verandert het discours in alle waarschijnlijkheid in een doctrine. In de installatie *Protecting freedom until there is no freedom left* (2004) wordt J. Robert Oppenheimer als historische lens gebruikt waardoor vroegere en hedendaagse geschiedenissen artistiek worden onderzocht. Door zich te concentreren op de communicatievormen van de acteurs en de subjectieve benadering van de betrokkenen, tilt Wüst de discussie uit een abstracte politieke context en presenteert hij een reeks van persoonlijke karakteristieken.

Waar in Wüsts werk acteurs ingezet worden om het verhaal over J. Robert Oppenheimer van een interpretatie te voorzien, schetsen in de video *History Painting* van RODERICK BUCHANAN echte soldaten een beeld van hun voorgangers van tweehonderd jaar geleden. De film, in de zomer van 2004 opgenomen in Wellington, Tamil Nadu

en Catterick, North Yorkshire, toont zojuist bevorderde soldaten van het Madras Regiment in Tamil Nadu (India) en hun tegenhangers van de Schotse Infanterie Divisie. In 1803 hebben voorgangers van deze jonge mannen zij aan zij gevochten in de Slag bij Assaye. Beide regimenten dragen nog steeds de kleuren van Assaye met als beeldmerk een olifant. De overwinning bij Assaye staat centraal in hun ideeën over eer en identiteit. Hoewel Buchanans nieuwe werk wortels heeft in een specifiek historisch moment, ligt het bereik hiervan in de actualiteit en is het meer complex in ambitie.

Krist Gruijthuisen en November Paynter zijn curatoren van de tentoonstelling.

political context and presents a series of personal characterisations.

Whereas in Wüst's work, actors are brought in to render an interpretation of the Oppenheimer story, in RODERICK BUCHANAN's video *History Painting* real soldiers present a current interpretation of their predecessors of two hundred years ago. Filmed in Wellington, Tamil Nadu (India) and Catterick, North Yorkshire during the summer of 2004, the film projection features newly passed-out soldiers from the Madras Regiment in Tamil Nadu and their counterparts in the Scottish Infantry Division. In 1803, the predecessors of these young men fought alongside each other at the Battle of Assaye. Both regiments still carry the Assaye colours, featuring an elephant, and the victory at Assaye is central to their respective sense of honour and identity. Although Buchanan's new work has its roots in a particular historical moment, its reach is more contemporary and more complex in ambition.

Krist Gruijthuisen and November Paynter are the curators of the exhibition.

Overige activiteiten / Other activities

20 juli / 20 July 2006 -
SMCS op 11

Jeremiah Day en Florian Wüst in gesprek onder de titel 'The Permanence of Revolution: strategies used to re-think historical events, as exemplified by writings of Hannah Arendt and Peter Weiss'. Zij zullen de voor hen belangrijke werken van deze schrijvers presenteren: *The Aesthetics of Resistance* (1981) van Peter Weiss en *On Revolution* (1963) van Hannah Arendt. Na afloop vindt er een vertoning plaats van de korte film *November* (2004) van Hito Steyerl. Het werk is verwevend essay rondom een oude vriendin van Steyerl, Andrea Wolf, die als vermeende Koerdische terroriste om het leven kwam. / A conversation between Jeremiah Day and Florian Wüst entitled: 'The Permanence of Revolution: strategies used to re-think historical events, as exemplified by writings of Hannah Arendt and Peter Weiss', followed by a screening of the short film *November* (2004) by Hito Steyerl.

Plaats / Location: SMCS op 11, Oosterdokskade 5, 11e etage Post CS gebouw. Aanvang 20.00 uur / Starts at 8 p.m.

21 juli / 21 July - SMBA
Op de late avond na de opening van de tentoonstelling vindt in SMBA een performance plaats van Jeremiah Day. Aanvang 22.30 uur. /

A performance by Jeremiah Day will take place after the opening of the show, at SMBA itself on July 21, starting at 10.30 p.m.

**TOMAS ADOLFS -
Here, before and again**

29 juni t/m 28 juli 2006.
Infocentrum Stadsdeel
Zuidoost, Anton de
Komplein 150.

Nog maar 40 jaar geleden begon de bouw van de Bijlmer zoals we deze nu kennen. Op een aantal namen van pleinen, parken en flats na, is er bijna niets dat nog verwijst naar de geschiedenis van deze plek. Tomas Adolfs wil de inwoners en bezoekers van de Bijlmer in aanraking brengen met die geschiedenis. In het gemeentearchief ontdekte hij onder meer een 16e-eeuws streekwapen, een plattegrond van een fort dat ooit aan de rand van de Bijlmer stond en uitgebreide fotoreportages van de rondom de ingepolderde Bijlmermeer gelegen boerderijen en hun bewoners.

In maquette-achtige installaties, posters, ansichtkaarten en een schilderij in het Infocentrum van Stadsdeel Zuidoost legt hij die geschiedenis als een laag over de huidige Bijlmermeer heen. In een beeld van vederlicht piepschuim, met een geheel eigen kleur en textuur, combineert hij het aanzicht van een hoogbouwflat met de plattegrond van het fort. In een maquette liet hij de nieuwbouwwijk opnieuw ontstaan maar dan in een nog niet drooggelegd Bijlmermeer. Dergelijk werk is niet alleen een visionair plan voor een Bijlmermeer zoals dat nu ook had kunnen zijn, met inachtneming van zijn historische identiteit, maar bovenal maakt het die geschiedenis zichtbaar. In een groot schilderij doet het vroegere streekwapen zijn herintrede, uitgevoerd door een meer op de hedendaagse praktijk van de Bijlmer van toepassing zijnde graffiti kunstenaar. Historische identiteit en moderniteit worden zo voortdurend uitgewisseld in het werk van Adolfs.

Tomas Adolfs (Enschede, 1977) volgde de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam en studeerde af in 2005. In het voorjaar van 2006 was hij resident van BijlmAIR.

BijlmAIR is een project van Centrum Beeldende Kunst Zuidoost en Stedelijk Museum Bureau Amsterdam. Info: www.cbkzuidoost.nl

**Tomas Adolfs -
Here, before and again**

29th June - 28th July 2006
Information Centre Amsterdam South-East, Anton de Komplein 150 (near Bijlmer Station).

It was only 40 years ago that building work started on the Bijlmer as we now know it. With the exception of a few names of squares, parks and flats, there is almost nothing left that refers to the history of this place. Tomas Adolfs wants to bring visitors and inhabitants of the Bijlmer in touch with that history. Amongst his finds in the city archives he discovered a 16th century coat of arms for the region, the ground plan of a fort that once stood on the edge of the Bijlmer and extensive photo-reportages of the farms and their inhabitants that surrounded the original Bijlmermeer polder. In his scale model-like installations, posters, postcards and a painting in the Information Centre of Amsterdam South-East, Adolfs spreads history as a layer over the present Bijlmermeer. Using the characteristic colour and texture of feather-weight Styrofoam, his sculpture combines the view of a high-rise flat with the ground plan of the fort. In a model he shows the modern suburb rise once again but this time in an as yet unreclaimed Bijlmermeer. This work is not only a visionary plan for the Bijlmermeer as it could have been – with due recognition of its historical identity – but above all it makes its history

visible. In the large painting the former regional coat of arms makes its re-entry, this time executed in the more contemporary manner of the graffiti artist. Historical identity and modernity are constantly interchanged in Adolfs' work. Tomas Adolfs (Enschede, 1977) studied at the Gerrit Rietveld Academy in Amsterdam and graduated in 2005. He was artist-in-residence at BijlmAIR in the spring of 2006.

BijlmAIR is an activity of Centrum Beeldende Kunst Zuidoost and Stedelijk Museum Bureau Amsterdam. Info: www.cbkzuidoost.nl

Nieuwsbrief / Newsletter

U kunt zich abonneren op de nieuwsbrief van Bureau Amsterdam. Maak € 12,50 over op ABN-Amro 433666803 t.n.v. Stichting Stedelijk Museum Amsterdam, onder vermelding van SMBA Nieuwsbrief. U krijgt de Nieuwsbrief dan een jaar lang toegestuurd. Tevens ontvangt u dan uitnodigingen voor openingen./ Subscribe to the Newsletter by transferring € 12,50 to ABN-Amro account 433666803, Stichting Stedelijk Museum Amsterdam, with reference to SMBA Nieuwsbrief. You will receive the Newsletter one year as well as invitations to openings.

Wilt U via e-mail op de hoogte blijven, geef u dan op voor de digitale Nieuwsbrief van het Stedelijk Museum via www.stedelijk.nl / If you want to be kept informed by e-mail, please subscribe to the digital newsletter of the Stedelijk Museum at www.stedelijk.nl

Gastcuratoren / Guest Curators: Krist Gruijthuijsen, November Paynter
Coördinatie en redactie / Co-ordination and editing: Jelle Bouwhuis
Productieassistenten / Production assistants: Marie Bromander, Jan Kappers
Tekst / Text: Krist Gruijthuijsen, November Paynter
Vertaling / Translation: Jan Kappers
Bureau: Jan Meijer

Met dank aan / With thanks to:
Moderna Museet, Stockholm
Swedish Embassy, Den Haag
IASPIS, Stockholm

① A S P I S

Stedelijk Museum Bureau Amsterdam is een activiteit van het Stedelijk Museum / Stedelijk Museum Bureau Amsterdam is an activity of the Stedelijk Museum

**Volgende tentoonstelling /
Next exhibition**

23 September -
5 November 2006:

LUCY STEIN, schilderijen en tekeningen / paintings and drawings.

**ANAT STAINBERG/
NORBERTO LLOPIS
SEGARRA**, 'Now or Never', doorlopende performance / continuous performance.

mid-September -
mid-November 2006:

CHRIS EVANS Militant Bourgeois: An Existentialist Retreat (op locatie / on location).

Biografieën

RODERICK BUCHANAN, geb. 1965, Glasgow, Schotland. Woont en werkt in Glasgow. Hij exposeerde intensief in Europa en de VS met o.a. de recente solotoonstelling in Camden Art Centre in London; Addison Gallery, Andover, Massacts, USA en een presentatie in de 2004 Indian Triennial, Delhi, India. In 2000 ontving Buchanan de Beck's Future Price en in 2001 de Creative Scotland Award.

JEREMIAH DAY, geb. 1974 Cape Cod, Massachusetts, woont momenteel in Amsterdam. Na lange tijd in L.A. te hebben gewerkt en geëxposeerd werd hij resident op de Rijksakademie in 2003-2004. Recente tentoonstellingen in Nederland zijn: 'Radiodays', De Appel, Amsterdam, 2005; 'For Us The Living/Period of Reflection', Ellen de Bruijne projects, Amsterdam, 2006 en solo in Expodium, Utrecht, 2005.

KRIST GRUIJTHUIJSEN, geb. 1980 Geldrop, NL, is kunstenaar en freelance curator. Hij deed de kunstacademie in Maastricht en een postacademische studie bij het HISK in Antwerpen. In 2005-2006 was hij resident bij Platform Garanti waar hij het doorlopende project Archiving Disappearance organiseerde en nam deel aan de curatorenopleiding van Konstfack, Stockholm. Gruijthuijsen organiseerde nationaal en internationaal tentoonstellingen zoals 'The chess tour' (solo), Het Domein, Sittard; 'Peekskill project', HVCCA, Peekskill, New York en 'Six perceptions on an archive', in samenwerking met INDEX, at K1, Cultural house, Stockholm. Hij wordt artist-in-residence bij Location 1 in New York in voorjaar 2007.

RUNO LAGOMARSINO, geb. 1977, Lund, Zweden. Woont en werkt in Malmö. Lagomarsino exposeerde in talloze groepstentoonstellingen. Recente solo-exposities zijn 'Extended Arguments' in Gallery Muu, Helsinki, Finland en een tentoonstelling in Elastic in Malmö. In 2005 werden hem drie beurzen toegekend waaronder de El Basilico residency in Buenos Aires en, dit najaar, deelname aan het Istanbul Residency Programme bij Platform Garanti CAC.

NOVEMBER PAYNTER, geb. 1976, Worcestershire, UK. Werkt in Istanbul als curator bij Platform Garanti CAC. Zij was

assistent-curator van de 9de International Istanbul Biennial 2005. Zij ontving de Premio Lorenzo Bonaldi per l'Arte - EnterPrize voor haar expositie 'Another Zero' in 2004. Recente projecten zijn o.a. 'Posit9B', Ikon Gallery, Birmingham 2005; 'Encore' (met Jo Stella Sawicka), Buyuk Londra Hotel en 'Over and Above', LA Freewaves, LA, 2004. Paynter schrijft regelmatig voor Bidoun, ArtReview en Artforum online, is Istanbul-correspondent voor Contemporary en stelt de kunstsectie samen voor Time Out, Istanbul.

OLA PEHRSON, 1964-2006, Stockholm. Had recent solotentoonstellingen in Galleri Lars Bohman, Stockholm, 2005 en bij Galeria Noua, Boekarest, 2003. Hunt for the Unabomber maakte deel uit van de 9de International Istanbul Biennial en van de expositie 'When am I, The Moderna Exhibition 2006' in het Moderna Museet, Stockholm. Na de presentatie in SMBA reist het werk door naar de São Paulo Biënniale.

AMALIA PICA, geb. 1978, Neuquen, Patagonië, Argentinië. Woont en werkt in Amsterdam. Zij was resident op de Rijksakademie van beeldende kunsten 2004-2005. Pica neemt deel aan de Liverpool Biënnale 2006. Recente exposities zijn o.a. 'In order of appearance', Living Art Museum, Reykjavik, 2006; 'Who if not we? Cordially Invited, episode 3', BAK, Utrecht, 2004 en 'Final Insomne', INTER/medio, Córdoba, 2003.

FLORIAN WÜST, geb. 1970, München. Woont en werkt in Berlijn en Rotterdam. Wüst is beeldend kunstenaar, filmmaker en curator voor experimentele film en videokunst. Recente door hem samengestelde (film)programma's zijn o.a. 'Touching Politics', in die naTo, Leipzig en FilmhausKino im Künstlerhaus K4, Neurenberg in 2006; Impakt Festival, Utrecht, 2005; 'Experience, Memory, Re-enactment', Piet Zwart Institute/TENT, Rotterdam, 2004 (met Anke Bangma). Tentoonstellingen o.a. 'This Land is My Land', Kunsthalle Nürnberg, 2006 en 'Die Freiheit schützen, bis nichts mehr von der Freiheit übrig ist', platform, Berlin, 2004. Wüst is artist-in-residence bij IASPIS, Zweden, in najaar 2006.

Biographies

RODERICK BUCHANAN, b. 1965, Glasgow, Scotland. Lives and works in Glasgow. He has exhibited extensively throughout Europe and the USA with recent solo exhibitions at the Camden Art Centre in London; Addison Gallery, Andover, Massachusetts, USA and a presentation in the 2004 Indian Triennial, Delhi, India. In 2000 Buchanan was awarded the Beck's Future Price and in 2001 the Creative Scotland Award.

JEREMIAH DAY, b. 1974 Cape Cod, Massachusetts is an artist currently based in Amsterdam. After having worked and exhibited in LA for numerous years, he became an artist in residence at the Rijksakademie van beeldende kunsten 2003-2004. Recent exhibitions include: 'Radiodays', De Appel, Amsterdam, 2005; 'For Us The Living/Period of Reflection', Ellen de Bruijne projects, Amsterdam, 2006 and solo in Expodium, Utrecht, 2005.

KRIST GRUIJTHUIJSEN, b. 1980 Geldrop, NL, is an artist and independent curator. He studied fine art at the Art Academy in Maastricht followed by a post-graduate study at the HISK in Antwerp. Since October 2005, he has worked at Platform Garanti as a resident where he developed the ongoing project Archiving Disappearance while also participating in the curatorial course of Konstfack, Stockholm. Gruijthuijsen has organised and participated in national/international exhibitions and projects such as 'The chess tour' (solo), Het Domein, Sittard; 'Peekskill project', HVCCA, Peekskill, New York and 'Six perceptions on an archive', collaboration with INDEX, at K1, Cultural house, Stockholm. He will be an artist-in-residence at Location 1 in New York in 2007.

RUNO LAGOMARSINO, b. 1977, Lund, Sweden. Lives and works in Malmö, Sweden. Lagomarsino has exhibited his work in numerous of group exhibitions and recent solo exhibitions include 'Extended Arguments' at Gallery Muu, Helsinki, Finland and a show at Elastic in Malmö. In 2005 he was awarded three grants including the El Basilico residency in Buenos Aires and this year he will participate on the Istanbul Residency Programme at Platform Garanti CAC starting September 2006.

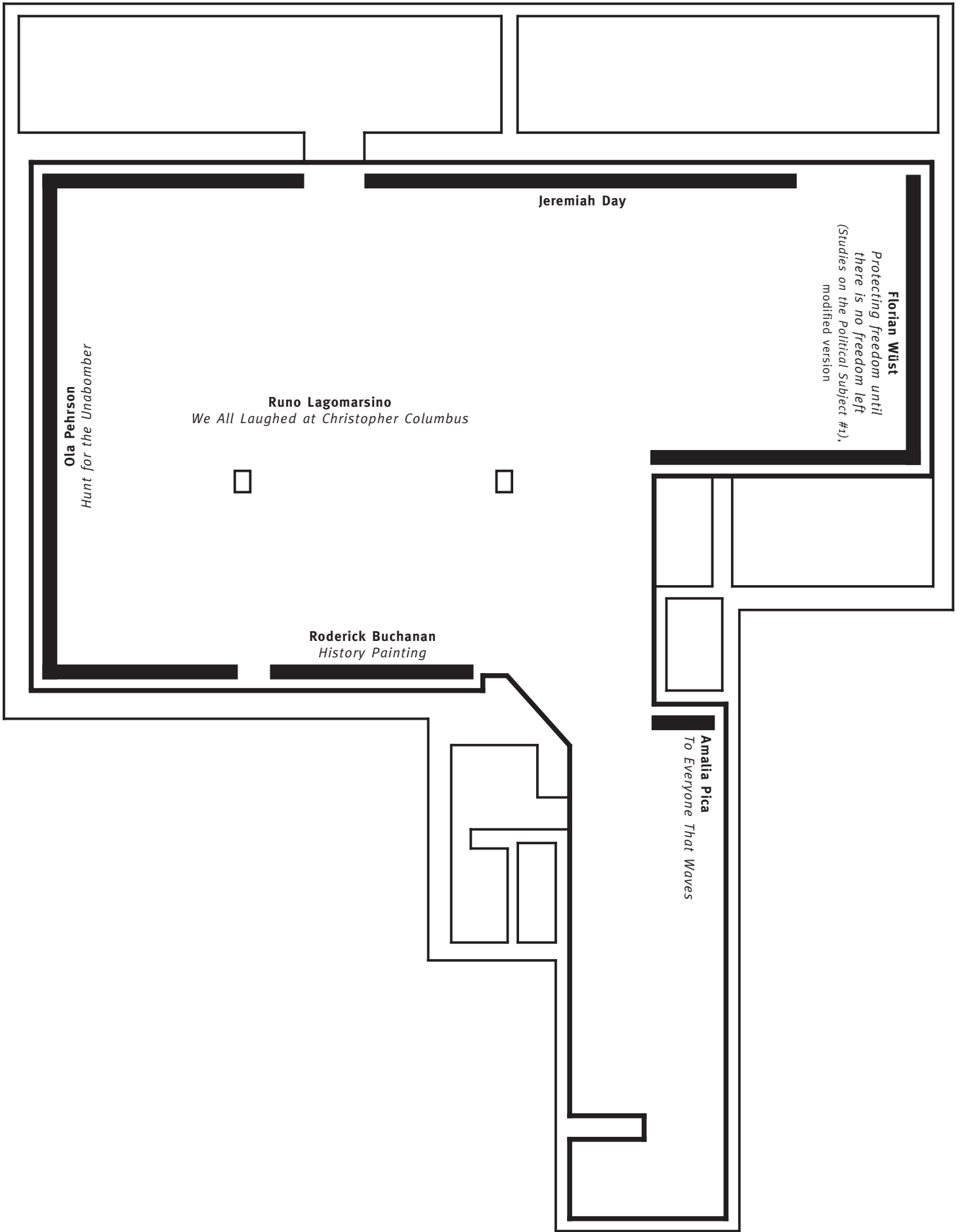
NOVEMBER PAYNTER, b. 1976, Worcestershire, UK. Lives and

works in Istanbul as Curator at Platform Garanti CAC. She was Assistant Curator of the 9th International Istanbul Biennial 2005. She was awarded the Premio Lorenzo Bonaldi per l'Arte - EnterPrize for her exhibition 'Another Zero' in 2004. Recent independent curatorial projects include 'Posit9B', Ikon Gallery, Birmingham, 2005; 'Encore' (with Jo Stella Sawicka), Buyuk Londra Hotel and 'Over and Above', LA Freewaves, LA, 2004. Paynter regularly writes for Bidoun, ArtReview and Artforum online, is the Istanbul Correspondent for Contemporary and compiles the art section for Time Out, Istanbul.

OLA PEHRSON, 1964-2006, Stockholm, Sweden. He had recent solo exhibitions in 2005 at Galleri Lars Bohman, Stockholm and in 2003 at Galeria Noua, Bucarest. Hunt for the Unabomber was exhibited in 2005 in the 9th International Istanbul Biennial and in 'When am I, The Moderna Exhibition 2006' at the Moderna Museet, Stockholm. Following its presentation at SMBA the work will travel to the São Paulo Biennial.

AMALIA PICA, b. 1978, Neuquen, Patagonia, Argentina. Lives and works in Amsterdam. She was an artist in residence at the Rijksakademie van beeldende kunsten 2004-2005. Exhibitions (selection): Liverpool Biennial 2006; 'In order of appearance', Living Art Museum, Reykjavik, 2006; 'Who if not we? Cordially Invited, episode 3', BAK, Utrecht, 2004; 'Final Insomne', INTER/medio, Córdoba, 2003.

FLORIAN WÜST, b. 1970, Munich, Germany. Currently lives and works in Berlin and Rotterdam. Wüst is a visual artist, filmmaker and curator for experimental film and video art. Recent curatorial and film programs include 'Touching Politics' at die naTo, Leipzig and FilmhausKino im Künstlerhaus K4, Nürnberg, 2006; at Impakt Festival, Utrecht, 2005 and 'Experience, Memory, Re-enactment', Piet Zwart Institute/TENT, Rotterdam, 2004 (with Anke Bangma). Selected exhibitions include 'This Land is My Land', Kunsthalle Nürnberg, 2006 and 'Die Freiheit schützen, bis nichts mehr von der Freiheit übrig ist', plattform, Berlin, 2004. Wüst will be an artist-in-residence at IASPIS, Sweden during the autumn of 2006.

Jeremiah Day

Florian Wüst
*Protecting freedom until
there is no freedom left
(Studies on the Political Subject #1),
modified version*

Runo Lagomarsino
We All Laughed at Christopher Columbus

Ola Pehrson
Hunt for the Unabomber

Roderick Buchanan
History Painting

Amalia Pica
To Everyone That Waves

entree